

SLOVENSKI NAROD.

„Slovenski Narod“ velja:

v Ljubljani na dom dostavljen:		v upravnih prejemih:	
celo leto	K 24—	celo leto	K 22—
pol leta	12—	pol leta	11—
četrt leta	6—	četrt leta	5:50
pa mesec	2—	pa mesec	1:90

Dopis naj se frankirajo. Rokopis se ne vrača.

Uredništvo: Knaflova ulica št. 5, (1. nadstropje na levo), telefon št. 34.

Izjaha vsak dan zvečer izvešeni medelje in praznike.

Inserati veljajo: petostopna peti vrsta na enkrat po 14 vin., za dvakrat po 12 vin., za trikrat ali večkrat po 10 vin. Pri večjih insercijah po dogovoru. Upravištvu naj se pošiljajo naročnine, reklamacije, inserati itd. to je administrativne stvari.

Posamezna številka velja 10 vinarjev.

Na plamena naročila brez istodobne vplačila naročnine se ne ozira.

Narodna tiskarna telefon št. 85.

„Slovenski Narod“ velja po pošti:

za Avstro-Ogrsko:		za Nemčijo:	
celo leto	K 25—	celo leto	K 28—
pol leta	13—	pol leta	14—
četrt leta	6:50	četrt leta	8—
pa mesec	2:30	pa mesec	3—

Vprašanjem glede inseratov naj se priloži za odgovor dopisnica ali znamka. Upravištvu: Knaflova ulica št. 5, (spodaj, dvorišče na levo), telefon št. 85.

Sodnik - Slovenec — uboga para!

Z ogorčenjem smo že poročali, da je bilo koncem leta 1909 imenovan v graškem okrožju več višjesodnih svetnikov, med njimi pa en sam Slovenec. Nemški svetniki so zopet preskočili lepo število svojih slovenskih tovarišev; s kako pravico?

Graška gospoda ima na taka vprašanja vselej kak »principijalen« odgovor, s katerim pomika svoje izvoljenice na višje stolčke. Nekaj časa je veljalo laži-načelo, da ne more naprej niti v 7. red, kdor ni delj časa deloval v civilnem svetstvu, ker kazensko sodstvo da je nekako slabše vrste. To načelo so seve prebrnili, kadar jim je kazalo drugače; saj so celo gospode od državnega pravdnštva, uradujoče pač zgolj v kazenskih stvareh, imenovali za sodne svetnike. Tako se je pred 7 leti zgodilo sedaj drugič povišanemu dr. Smoleju, češ, da je v sodstvu bolj na mestu.

V 6. činovni red pa navadno niso pomikali sodnikov, ki niso delj časa imeli vodilnih mest v civilnih senatih. Vodstvo takega senata seveda še ne daje sposobnosti, kajti znani so nam bili taki predsedniki civilnih senatov, ki so z veliko silo prestekali ustne razprave in so vse odločujoče rešitve milostno prepustili avskultantom in praktikantom.

Nek tak senat so sicer hudo mušno nazivali »der Antensenat«, ampak njegov predsednik, ki ga je postavil naklonjeni sodni prezident, je imel vendar up na tretjo zvezdo v zlatem ovratniku.

Ob sedanjih imenovanjih pa je kazalo prevrtni tudi to vodilo, kajti višimi svetniki v Celju so bili imenovani: pl. Garzarolli, ki je le predsednik kazenskemu senatu, dr. Smolej, ki je bil le navaden član v civilnem senatu in Kotzian, ki je hodil mesto sodnega predsednika pregledovat okrajna sodišča, če se ravnao točno tako, kakor je zahtevano v uradno določenih vprašanjih. Med mlajšimi svetniki je bil izmed Slovencev povišan edini Kavčnik ljubljanskega sodišča, toda gotovo ne, ker je član ondotnega civilnega senata, tudi ne, ker je sestavljal dobro slovensko knjigo »izvršilni red« — to bi bila celo

ovira njegovemu uradnemu napredku —, ampak ker je tudi sodni inspektor za okrožje tržaškega nadso- dišča. Pri tem poslednjem imenovanju nima torej graška gospoda nobenih zaklug, Kavčnik je bil imenovan na račun tržaškega okrožja.

Zastoj torej iščemo stvarnih vzrokov temu, da so zopet nekateri svetniki nemškovalnih načel preskočili toliko vzornih, politično mirnih kolegov slovenske narodnosti; pravi vzrok tiči samo v volji in moči nemškega »Volksrata«. Vsa imenovanja v graškem okrožju so prikrojena le v nemškevalne svrhe, za katere se vidijo poteze odločilnih faktorjev že pri imenovanju — avskultantov! Kakor pri teh pričetnikih, tako odločuje tudi pri napredku vseh vrst sodnikov le zasebna zahrbna korespondenca med predsedniki in »zaupniki«. Pač imajo posebno sestavljeni personalni senati vsako leto kvalificirati sodniške uradnike, ampak na to kvalifikacijo se ne daje dosti. Saj nima odločevati niti spričevalo izpraševalne komisije, da si napravil z dobrim uspehom sodniški izpit, mnogo več velja pismo »seksele- lence«, da nisi znal skoro ničesar.

Tako se že idealno navdahnjenim sinom justicije jemlje vse prepričanje v enako in pravično oceno o znanju in zmožnosti vsakerega ter jim ostaja bridka skušnjava, da še vedno veljajo navodila servilnega birokratizma, kako treba paziti na vsak kihljaj svojega predstojnika in kazati mu hinavsko lice v pasji ponižnosti. Ni se čuditi, da se najboljši absolventi odlegujejo vstopu pri sodišču graškega nadso dišča, ker ravnanje z njimi odgovarja bolj novostrujnim fantazijam otroškega varstva, kakor pa razumom, ki veljajo v ustavni državi o samostojnosti polnoletnika in sodniški neodvisnosti, ki so jo upali kdaj ušakati.

Kakor z mladino tako se ravna slično tudi z osivelimi našimi sodniki. Odločilni krogovi imajo za slovenskega sodnika pač vse drugo merilo, kakor za druge. Vsestransko razpravljajo velja drugod za temeljito, pri nas za preobširno, nestvarno; kratak opis je drugod »jedrnat«, »vzoren«, »zenjalenc«, pri nas »nedostaten«, »brez forme«. Dobro podprto nasprotno glasovanje se ima drugod vsaj za zanimanje o stvari, pri nas le za sitnobo in zavoro! Rezultat ta-

kih pismenih in ustnih mnenj je, da se ti avancement vstavi pri VIII. ali gotovo VII. činovnem razredu! Pri uničevanju take vrste pa so dosti krivi naši domači predstojniki sami. Žalostno je, da naši rojaki, ki so jih spustili na 7. ali celo 6. klin uradne lestvice, sanjajo kakor stari očaj Jakob na potu, kjer je ugledal Rahelo, samo še o zlati nebesni lestvi od 5. klina navzgor ter da so mnogokrat proti lastnemu prepričanju na uslugo ali vsaj molčeče priče prej opisanim mahinacijam. Nekateri čutijo v sebi vse lastnosti vojaškega feldvebla, dajo pridejemim kolegom čutiti absolutistično svoje sredstvo tudi v stvareh, ki nimajo ničesar opraviti s sodniškimi stvarmi, kar pa vendar daje Slovencu nena- klonjenim krogom zaželjeno oviro v napredku. Pri nemškem naraščanju, ki je stvarno slabotnejši, pa navadno ni takih nekolegijalnih ovir in zato se lahko pogosto vse tisti preskoki slovenskih pravnikov, ki tolikrat razburjajo ves slovenski svet. Usoda hoče, da marsikateri tak omejen vodja vendar ne dobi pričakovanega zaslužka, da niti samega »naslova« ne; po pravici jim kličemo: Ofelije, pojditte — v pokoj!

Posledica vsemu ravnanju proti slovenskim sodnikom pa je, da prihaja med sodništvo vedno več Nemcev in nemčurjev, ki bodo v kratkem zasedli vsa odličnejša mesta, ako se odločilni faktorji združeno ne upro njih manevrom. Očito je, da slovensko uradovanje zadnjih dvajset let ni napredovalo na Kranjskem, mnogo pa nazadovale na Štajerskem in Koroškem.

Naši narodni nasprotniki imajo pravo prepričanje, da je uradnik, posebno sodnik, važen in odločujoč faktor tudi v socialnem življenju, da je mirna, toda gotova opora narodnemu razvoju na vse strani. Istega prepričanja so tudi Čehi; saj je znano, kako so vlado prisilili, da je pomaknila v isti činovni red vse češke sodnike, katere bi bili preskočili za nemške kraje imenovani mlajši nemški kolegi. Število takih čeških sodnikov se je parkrat vrtele krog stotine; nobeden se ni preskočil, ker so se taki nakani uprli vsi češki poslanci brez razlike, stari in mladi, agrarci in tudi klerikali!

Pri nas se skupnost državnih poslancev ne briga za take »malen-

košče«, klerikalni listi niti ne omenjajo krivice, ki se gode domačim sodnikom; ta tiha zveza z nemškimi interesi se še mašuje bridko!

Sedaj vlada pripravlja novo službeno pragmatiko, po kateri bi imel časovni avancement veljati le do vstetega 8. činovnega reda, višje pa bi določevala zopet samovoljna kvalifikacija. Tak načrt je golo polovičarstvo in nenemškimi narodnostim nastavljen past. Časovni, četudi počasnejši napredek velja splošno tako, kakor pri učiteljstvu srednjih učilišč! To je najpravičnejše vsem. Kdor je sposoben, naj napreduje po vrsti službenih let, kdor ne — kar bi razsodili sodniki —, pusti nadaljno uradovanje! Samo tako ustanovilo bi našim sodnikom pomoglo do pravičnega in njih preživljanju potrebne napredka; dokler ga ni, je pa prokleta dolžnost naših zastopnikov brigati se vspešno, da domači sodniki ne ostanejo vselej — uboge pare!

Finančni odsek.

(Seja dne 15. januarja.)

Predlog dr. Tavčarja, da naj se učiteljstvu na meščanski šoli v Postojni dovoli vsaj draginjska določila, se zavrne. Sedaj omenjenemu učiteljstvu svetujemo, da si naj da plače po okraju določiti, potem pa se naj eventualno zateče do državnega sodišča.

Podpore visokošolcem se sprejmejo z zneskom 5000 K. Akademiki naj skrbje, da ta podpora ne bo sinekura klerikalnih dijakov. V tem pogledu bo prav prišla časih kaka informacija iz akademskih krogov, ker se ne more zahtevati, da bi gospodje v Ljubljani morali razmere brez vsakih informacij poznati. Poznejše zabavljanje nič ne pomaga. Ravno isto velja za ustanove!

Vprašanje glede višje dekliske šole v Ljubljani se odloži, dokler se ne da odseku popolno pojasnilo.

Muzejemskemu društvu se dovoli podpore 2000 K, in sicer 1200 K za nazaj.

Pri podpori »Dramatičnemu društvu« se vname daljša debata. Dr. Lampe predlaga, da se naj napravi čez preteklost križ, tako da nima niti dežela kaj dati, niti društvo kaj dobiti.

Lenarčič in dr. Tavčar pobijata to čudno stališče, po katerem bi bilo 20.000 ravno toliko kolikor 25.000!

Predlog dr. Kreka: postavka 12.000 K se črta, obenem se črta tudi pokritje s skupilom za lože. Deželni odbor se pooblašča, da odstopa v bodoče »Dramatičnemu društvu« lože brezplačno.

Za preteklost se izplača, kar gre »Dramatičnemu društvu«, vendar se neka vsota pridrži kot kavcija za kurjavo, katero bo moralo društvo v bodoče redno plačevati.

Ti predlogi so bili sprejeti.

Pri »Glasbeni Matici« predlaga dr. Krek, da se dovoli letna podpora 2400 K in da se deželni odbor pozove, da naj glede ustanovitve konservatorija v Ljubljani stopi v dogovor z vsemi merodajnimi činitelji.

Končni sklep: za podporo glasbe 6000 K.

Deželni zbori.

Praški »Hlas národa« ve poročati, da bo vlada sklicala češki deželni zbor neglede na to, ali bodo češko - nemška pogajanja, ki prično v ponedeljek, imela uspeh ali ne. Vlada hoče dati strankam priliko, da spregovore v deželnem zboru samem. Tudi jim hoče predložiti delavni program za deželni zbor.

Ogrsko.

Khuenovih pogajanj s politiki, ki naj vstopijo v njegov kabinet, še vedno ni konec. V soboto so bile od jutra do večera same konference. V ponedeljek upa Khuen še predložiti cesarju ministrsko listo in v torek bodo novi ministri — če pojde vse Khuenu po volji — zaprišeni. Ministrstvo se predstavi poslanski zbornici v soboto dopoldne, magnatom pa v soboto popoldne.

Ljudska stranka bi rada spravila vse poslance bivše koalicije v boj proti Khuenu, pa se ji to ni še posrečilo; grof Andrassy za sedaj o tem neče ničesar slišati.

Pogajanja glede zbližanja Justhove in Košutove stranke še vedno nimajo pravega uspeha. Težave še vedno tiče v vprašanju, kdo bo predsednik nove stranke.

Na Hrvaškem ne pričakujejo od Khuenove vlade nič dobrega; boje se, da bo nastala zopet nova era mardjarizacije.

LISTEK.

Razstava hrvaških umetnikov v Ljubljani.

(Konec.)

Meneghello Dinčić Virgil iz Splita je razstavil samo tri oljinate podobe: na precej širok način slikano, izborno uspešno studijo dekliske glave, ki s svojimi rjavkastimi, vse preje nego živahnimi barvami kaže, da je njen stvaritelj hodil v šolo pri Rimljanih in Benečanih; nadalje precej na drobno, s kratkimi potezicami izdelan portret dr. S., ki s svojimi sočnimi, živahnimi barvami pričča, da se je Meneghello odpoval od uplivi laških šol in se posvetil slikarskem načinu nemških umetnikov, in pa prav tako nadrobno in vestno izvršeno podobo »Golgate«: v višnjeve sence odeta globoka dolina, obdana od visoko v sinje nebo vzpenja- jočih se strmin, katerih gornje robove zlati in rdeči zahajajoče sonce. poslednje svoje žarke v slovo pokilja- joče tudi onim trem samotnim: kri- žem tam gori nad prepadom. Vrlo dobro karakterizirani portret in pa ta resnobno razpoloženje dihaajoča podoba, ki sta lepi izpričevali Mene- ghellovega znanja, sta slikani pod uplivom nemških, dunajskih in draž-

danskih mojstrov. Škoda, da Mene- ghello ni razstavil kaj več.

O Mirku Račkem iz Komolca v Dalmaciji smo že govorili, ko smo ogledovali njegove izjedenke. Ze tedaj smo povedali, da je Rački roman- tiška duša skoz in skoz. In prav take- ga se nam kaže v svojih oljnatih slikah. Rački narave ne mara takšne, kakršna je, je ne slika takšne, temveč jo poetizuje, poišče si iz nje samo to, kar je v njej dekorativnega. Pred vsem ga zanimajo lepa linearna, geometrična razmerja, živa, naravna plastika njegovim nameram narav- niška nasprotuje. Saj njemu ni do tega, da bi njegove slike učinkovale kakor izrezi iz narave, nasprotno, do tega mu je, da gledalec na mah spravi v romantično razpoloženje. Odtod ploščati značaj upodobljenih predme- tov, odtod njegove pretežno medle, prikupljive, mehke, ubrane barve, višnjeve, zelenkaste, medlorumene. In najsi te njegove, med seboj precej slične podobe vzbujajo vtis marini- ranosti, najsi so včasih tudi greveč teatralne, v sebi hranijo in iz sebe si- pajo vse polno razpoloženja, tihe, mirne, prikupne ubranosti, včasih so uprav neodoljive. Izvečine so to več- ja platna, vseskozi dekorativnega značaja. Ali slika Rački ploščate, v zrak in v solnce hrepenče, vitke ze- lenkastovišnjeve ciprese, ali na goro, tja v nebesno sinjino koprneče, ble- steče bele v skalo sekane stopnice, ali pa tiho ubranost dihaajoč izrez iz

cipresnega gaja, v katerem se steze in obronki in obrisi dreves skladajo v ubrane lepe črte itd., vedno mu gre le za to, da vzbudi čim največ po- etičnega razpoloženja. Najlepa nje- govih podob je monumentalno lepa slika: »Nad grobom majke«: Grobo- vi, pokriti z enoličnimi, širnimi, beli- mi kamenimi ploščami, na levi stra- ni žalostnopolna fasada mrtvašnice, pred njo od žalosti strt jokajoč mož. Mnogo, mnogo razpoloženja in pri- kupne, mamljive, mehko ubrane barve. — Kakor na tej, je tudi na drugi »Clericus sum« nazvani sliki arhitektonski, dekorativni in monu- mentalni moment najbolj poudarjen: po treh širokih, belih stopnicah se pride pred arhitektonski enostaver cerkven portal. Po ploščadi, ki se ši- ri pred cerkvenimi vrati, se je pri- hotapl sata in zdaj z radovedno plahostjo špega skozi ključavnico tja proti velikemu oltarju, kjer visi ti- sti, kateremu ne more blizu. Ostala enajstotica oljnatih slik ni brez po- greškov. Tako je na sliki »Pri sv. Petru« gornja partija skalovja pre- silna, preteča, »Vodnjak« je po per- spektivi slabše vspel, ženske na sli- kah 82 in 83 so trde in neokretne. — Učil se je Rački v Pragi pri svojem proslavljenem rojaku Bukovcu in na Dunaju pri Ungerju. Sledovi teh vplivov se še kažejo na sveži, sočni sliki »Obrežje« — v poletnih zelenih barvah blesteče tolmunovo obrežje in na sliki »Pri ognjišču«, ki je stu-

dija od plamenov na ognjišču povzro- čenih rdečastih svetlobnih efektov.

Ivan Tišov, znani zagrebški cerk- veni slikar, je vpsal dve zelo obse- žnih platen, »Pod javorom« — pa- stir in pastirica, Hrvača v bujnopi- sani narodni noši v senci košatega javora in »Bogočastje« — Marija na tronu, krog nje skupine škofov, po- božnikov in angelov — ki pa se mo- reta v tej okolici le slabo počutiti, kajti manjka jima vsega tistega, kar daje slikam pravi umetniški značaj. Pozna se jima že iz dalje, da so izšle izpod čopiča izurjenega slikarskega obrtnika. Za neolan ukus je »Bogo- častje« vsekakor lepa podoba, čisti lepša od prve, ki je brez življenja, brez duše.

Prav zelo obžalovati je, da je Angelo Uvodić iz Splita poslal samo dve sliki. Kajti kolikor moremo iz teh dveh povzeti, bi nam Uvodić mo- gel pokazati prav izbornih stvari. Videti je dekorativen talent in prav dober slikar. Vsaj njegova »Jesen«, ki pa bi morala imeti drugačen okvir, kaže tako. To je v zelenkasto, megleno, jesensko ozračje odeta kra- jina, spredaj stilizovano zavito dre- vo. Prav prikupljiva je tudi pomor- ska slika »Bragozzi«, dve ladji na rdečkasti, v večernem mraku žareči mirni morsk gladini.

Vidović Emanuel, profesor na obrtni šoli v Splitu, je velezanimiva umetniška individualnost. Rojen leta 1870. v Polinu se je slikarstva učil

pri Nemcih v Monakovem, potem pa pri italijanskih mojstrih v Milanu. Iz te poslednje dobe datira ona zani- miva serija malih oljnatih sličic v prvi dvorani, ki so izključno krajins- ki izrezi iz italijanskih mest, iz Be- netek ali pa italijanskega pomorske- ga življenja in ki so slikane v tistem rjavkastem, neveselem tonu, ki je ta- ko značilen za novejšje italijanske mojstre. In najsi je Vidović svojimi italijanskim vzorom sledeč ustvaril marsikatero vse resne hvale vredno krajinsko sliko, njegov značaj mu ni dal, da bi se nadalje stopal po potih, po katerih hodijo tudi drugi, in tako si je izumil in priredil svoj poseben način slikanja, način, ki ga razlikuje od vseh ostalih slikarjev in ki ga tu- di pred marsikaterim odlikuje. Po- vsem se je odpoval od uplivi šol in je začel slikati po svoje: jemal je iz- ključno le večja platna in nanje je jel nanašati barve v tako tankih pla- steh, da jih proseva platno in da je zaraditega v njih tisti nemir, tisto trepetanje in tista napol zastrta pro- zornost, katero opazimo v mračnem ali v meglenem ali pa v soparnem ozračju. In ker je jel barve nanašati v kratkih potezah in tako tanko, je mogel Vidović s svojim načinom vse bolj nego drugi mojstri s svojim na- činom verno pogoditi nemirno utri- panje zastrtega, meglenega ali mra- čnega ozračja. In odsihmal slika zgolj krajine, ki snivajo in drhte v mraku ali v mesečini ali v soparici ali pa

Zlata resnica.

Fran plem. Šuklje, nekdanji svobodomislec, danes klerikalni deželni glavar kranjski, je v »Letopisu Slovenske Matice« v letniku 1877 na strani 54. zapisal naslednje besede:

»Celo pri najbolj izobraženih ljudeh je to kaj prav navadnega, da izpreminjajo svoja načela (politična), da zapustijo svoje prijatelje in somišljenike ter sramotno pobegnejo v nasprotni tabor. To se godi iz dvojnega vzroka: Ali ni bilo pri njih onega pravega prepričanja, katero izvira le iz resnega premišljevanja in preudarjanja, katero je nasledek temeljitih studij in mnogovrstnihkušenj, in potem je begunstvo nasledek duševne plitvosti in površnosti; ali pa so ti uskokipredruščili svoje mnenje le iz materialnih razlogov, iz grde sebičnosti, iz nizke častilakomnosti, in potem izvira njihov odpad iz podlosti in nemoralnosti.«

Tako je Fran plem. Šuklje — obsodil samega sebe.

Poslano.*)

gospodu Antonu Verovšku, gledališkemu igralcu tu.

Podpisana si usojava Vas vljudo vprašati, kako nameravate napram slovenski javnosti opraviti svoj večerajšnji surovi napad na »Sokole« kakor tudi psoske, katere ste blagovolili izraziti na vse narodno čuteče.

Josip Miklavc Vekoslav Hotke

* Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon.

Meteorološko poročilo.

Vidna nad morjem 3062. Srednji zračni tlak 736 mm.

Januarja	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
15.	2. pop.	739.3	-0.9	sl. jvzhod	jasno
	9. zv.	739.3	4.5		
16.	7. zj.	742.4	-4.5	sr. svzhod	"
	2. pop.	741.6	1.1	slab jug	pol. oblac.
	9. zv.	741.1	-2.2	sl. svzhod	jasno
17.	7. zj.	739.3	-6.8	sl. sever	m gla.

Srednja predvečerajsnja temperatura 3.6, norm -2.5 in večerajšnja -1.9, norm -2.5. Padavina v 24 urah 0 mm in 0.0 mm.

Zahvala.

Za mnoge dokaze sočutja ob boleznih in smrti naše nepozabne soproge oziroma matere, stare matere in sestre

Elizabete Žitko roj. Sedmak

izrekamo za izraze prijateljskega sočutja najsrčnejše zakvalo.

Posebno se še zahvaljujemo čast. duhovščini, darovalcem prekrasnih vencev, blagim ženam za častno spremstvo s svečami ob rakvi ter vsem, ki so blago pokojnico spremlili k večnemu počitku.

Verd pri Vrhniki, 17. januarja 1910.

225. Žalujoči ostali.

Razne prevode

Iz nemščine v slovenščino: cirkularjev, pisem in drugih uradnih ovrbi ome v tej stroki izvešča uradnik.

Naslov v upravnistva »Slov. Naroda«.

Ura z verižico

samo 2 kroni.

Zaradi nakupa velike množine ur razpošilja šleska razpošiljalnica: prekrasno pozlačeno, 36 ur idočo precizijsko uro na sidro, z lepo verižico za samo 2 — kakor tudi triletnim pismentim jamstvom. — Po povzetju razpošilja Pruskošleska razpošiljalnica.

A. Gelb v Krakovu št. 43.

NB. Za neugajajoče denar nazaj. 210

Trgovski potnik

za detaljno potovanje za provizijo ali za f.k.-no plačo se sprejme pri pravi voletovini s suknem C. M. Šimek, Praga, Molantrichova ulica št. 8.

Ponudbe na upravnistvo »Sloven. skega Naroda« 223

Priporočamo našim gospodinjam pravi :FRANCKOV: kavni pridatek iz zagrebške tovarne.

sl. Zaga II, 1181, 5:0 I. V.

Fine domače 222
kislo zelje
prodaja in razpošilja
v sodčkih od 50 kg naprej
fordka J. Kušan
v Kranju (Gorenjsko).

Spreten prodajalec
pri kranjskih špecerijskih odjemalcih uveden, ima priliko,
da ustanovi agenturo
tudi brez lastne glavnice.

Ponudbe v nemškem jeziku na upravn »Slov. Naroda« pod »Gutes Geschäft«.

Stanovanje

pritično ob Dunajski cesti s 3 sobami, kuhinjo, krambo in pritlikalnimi odda nurn -tranki -ta-koj ali s 1. februarjem — Odda se tudi kot pisarna. — Stanovanje je popolnoma prenovljeno.

Natančnejša pojava v specerijski trgovini Karla Planinška, Ljubljana, Dunajska cesta. 162

Pozor!

Ker s 1. februarjem popolnoma opustim svojo glavno trgovino v Ljubljani, Mestni trg št. 19 ter jo preselim v Gorico, Šolska ulica št. 6,

prodam vso trgovsko opremo po jako ugodni ceni. Reflektante prosim, naj ne zamude te redke prilike.

Centenim odjemalcem pa vljudo sporočam, da prodajam do 1. februarja blago pod nakupno ceno ter opozarjam, da bom imel od 1. februarja naprej svoje trgovino v Ljubljani le

„pri Planinki“ na Jurčičevem trgu, katero bom znatno povečal. 161

Engelbert Skušek, Ljubljana.

Fran Rigler
učitelj

Albina Rigler roj. Hovač

poročena. 199

Hotič dne 16. januarja 1910 Ljubljana.

POKORNEGA

pelinkovec

Najboljši
želodčni liker sveta.

Od zdravniških avtoritet priporočen kot ugoden, tečen in želodcu kajajoč
čisti biljni destilat.

Eksportira se na vse kraje sveta.

Odlikovan s 60 zlatimi, srebrnimi in častnimi kolajzami.

Dob. va se povsod.

Opomba!!

Izvrsten glas našega elizira **Pelinkovec** je dal povoda da naša konkurenca prodaja pod istim in sličnim imenom slabše čiste zdravju škodljive — pijače. Kar tega pazite na našo z zakonom zavarovano vi-njeto in zahvalje izrecno.

Pelinkovac Pokorny.

Vse ostalo naj se kot .: penarodba zavrne .:.

Edni proizvajalci:

Kralj. povl. dion. tvornica likera preje 153
FRANJO POKORNY,
Zagreb.
Ustanovljeno leta 1862.

Zahvala.

Marija Lorbekova, vdova no pokojnem uč. telju gospodu Pavlu Lor-
beku pri Sv. Miklavžu, se iskreno zahvaljuje

„Prvi češki splošni delniški družbi za zavarovanje na življenje v Pragi“

katera mi je po svojem tukajšnjem zastopniku gospodu **Alojziju Terčetu** nemudoma izplačala vso zavarovano vsoto, akoravno je bil moj pokojni muž pri nji zavarovan komaj dve leti.

Toplo priporočam ta zavod vsakemu, ki bi se hotel zavarovati na življenje, ker zasluži gotovo prednost pred vsakim drugim takim zavodom.

Celje, meseca januarja 1910

Josip Jagodič l. r., **Franz Kocjan** l. r., **Marija Lorbek** l. r.
pričl. 218

Svarilo.

Opozarjam tem potom vsakogar, naj mojemu zinu **Janku Končanu** ne da na moje ime ne d. narja, ne kake druge vrednosti, ker jaz nisem plačnik zanj. 224

Fran Končan
kijučevalčar v Domžalah.

Za 1. maj se išče

stanovanje

s tremi sobami, kabinetom, kopalno sobo in pritlikalnimi.

Ponudbe na upravnistvo »Sloven- skega Naroda«.

195

Okrajna posojilnica v Litiji
vabi svoje članke

rednemu

občnemu zboru

ki se bode vršil

dne 30. januarja 1910

ob 3. uri popoldne

v prostorih ge. Al. Haslinger v Litiji.

Dnevni red:

1. Potrjenje letnega računa;
2. Razdelitev čistega dobička;
3. Slučajnosti.

Ako ob zgoraj navedeni uri ne bi bilo za sklepanje dosti navzočih članov, se takoj s tem vabilom za ta slučaj nesklepnosti zborovanja odredi v smislu § 34 združnih pravil drugo zborovanje na isti dan, 30. januarja 1910 ob 4. uri popoldne na istem mestu in s istim dnevnim redom, kakor je določen zgoraj za prvo zborovanje.

Okrajna posojilnica v Litiji,
dne 14. januarja 1910

F. Slanc,
načelnik.

Zimsko blago

se mora razprodati

in to sploh: kratki, mestni in potni kožuhi, zimsko suknje, raglani, pelerine, in damske konfekcije

tudi pod vsako ceno.

„Angleško skladišče oblek“

O. BERNATOVIČ, Mestni trg 5. 204

C. kr. avstrijske državne železnice.

Izvlaček iz voznega reda.

Veljaven od 1. oktobra 1909.

Gidod in Ljubljano (juž. žel.)	Prihod v Ljubljano (južne železnice)
03 jutraj. Osebn. vlak v smeri: Trbič, Jesenice, Trbič, Beljak, juž. žel., Gorico, drl. žel., Trst, c. kr. drl. žel., Beljak (čes. Področje), Celovec.	712 jutraj. Osebn. vlak iz Berlina, Draždan, Prage, Beljaka, juž. žel., Trbiča, Jesenic, Gorice, Trsta, Trbiča.
25 jutraj. Osebn. vlak v smeri: Grosuplje, Rudolfovo, Straža-Toplice, Kočevje.	82 jutraj. Osebn. vlak iz Kočevja, Straža-Toplice, Rudolfovega, Grosuplja.
26 dopoldne. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Beljak, (čes. Področje), Celovec, Praga, Draždane, Berlin.	1123 dopoldne. Osebn. vlak iz Berlina, Draždan, Prage, Celovca, Beljaka, juž. žel., čes. Področje in Trbič, Gorice, drl. žel., Jesenic, Trbiča.
30 dopoldne. Osebn. vlak v smeri: Trbič, Jesenice, Trbič, Beljak, juž. žel., Gorico, drl. žel., Trst, c. kr. drl. žel., Beljak, (čes. Področje), Celovec.	230 popoldne. Osebn. vlak iz Kočevja, Straža-Toplice, Rudolfovega, Grosuplja.
32 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Grosuplje, Rudolfovo, Straža-Toplice, Kočevje.	418 popoldne. Osebn. vlak iz Beljaka, juž. žel., Trbiča, Celovca, Beljaka, (čes. Področje), Gorice, drl. žel., Trsta c. kr. drl. žel., Jesenic, Trbiča.
33 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Trbič, Jesenice, Trbič, Beljak, juž. žel., Gorico, drl. žel., Trst, c. kr. drl. žel., Beljak, (čes. Področje), Celovec.	449 zvečer. Osebn. vlak iz Berlina, Draždan, Prage, Celovca, Beljaka, (čes. Področje), Jesenic.
33 zvečer. Osebn. vlak v smeri: Trbič, Jesenice, Trbič, Beljak, (čes. Področje), Celovec, Praga, Draždane, Berlin.	442 zvečer. Osebn. vlak iz Beljaka, juž. žel., Trbiča, Celovca, Beljaka (čes. Področje), Trsta, c. kr. drl. žel., Gorice, drl. žel., Jesenic, Trbiča.
34 zvečer. Osebn. vlak v smeri: Grosuplje, Rudolfovo, Straža-Toplice, Kočevje.	507 zvečer. Osebn. vlak iz Kočevja, Straža-Toplice, Rudolfovega, Grosuplja.
10 ponoči. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Trbič, Beljak, juž. žel., Gorico, drl. žel., Trst, c. kr. drl. žel., Beljak, juž. žel., (čes. Področje), Praga, Draždane, Berlin.	1108 ponoči. Osebn. vlak iz Trbiča, Celovca, Beljaka (čes. Področje), Trsta, c. kr. drl. žel., Gorice, drl. žel., Jesenic.
Gidod in Ljubljano (državne železnice):	Prihod v Ljubljano (državne železnice):
725 jutraj. Osebn. vlak v Kamnik.	1 jutraj. Osebn. vlak iz Kamnika.
726 popoldne. Osebn. vlak v Kamnik.	2 dopoldne. Osebn. vlak iz Kamnika.
710 zvečer. Osebn. vlak v Kamnik.	3 zvečer. Osebn. vlak iz Kamnika.

C. kr. državno-železniško ravnateljstvo v Trstu.

Lepo opravljena

brivnica

na prometnem prostoru v Ljubljani, z večletno pogodbo, se proti gotovi plači takoj preda.

Pismene ponudbe na upravnistvo »Slov. Naroda«.

Učenec

z zadostno šolsko izobrazbo, poštenih staršev, se sprejme v trgovino z manufakturnim blagom pri **Vinku Šketu** v Ilirski Bistrici na Notranjskem. 103

Češki salonski briketi

se najbolje priporočajo vsakemu, ki išče štedilno in zanesljivo dobro kurilo. — Dobijo se le pri **J. Paulinu**, Nova ulica št. 3 v Ljubljani. 4871

Kupl se zaraščen

smrekov gozd

kakor tudi

posamezne parcele

za izsekanje. — Plača po dogovoru. Ponudbe pod „J. K.“ na uprav. »Slov. Naroda«.

221

Puncetta Pasini

je zadosti samo 40 gramov na 1/3 litra zavrete vode in

najboljši punč

je narejen. Neprimerno dobrega okusa in slasti. Dajati mu je prednost pred vsem pijačami. Priznana najboljša znamka. Uvedeno povsod.

Dobi se v vseh boljših delikatesnih trgovinah, kavarnah, restavracijah in gostilnah.

Naročila na izdelovalca **Fausto Pasini** v Trientu, Tirolsko ali pa na glavno zastopstvo za Ljubljano in Kranjsko **Janko Traun**.